

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 12 maja 2022 r.
(OR. en)

9043/22

EF 136
ECOFIN 423
DELECT 80

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 12 maja 2022 r.

Do: Sekretariat Generalny Rady

Nr dok. Kom.: C(2022) 3008 final

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 12.5.2022 r. zmieniające regulacyjne standardy techniczne ustanowione w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 183/2014 w odniesieniu do doprecyzowania obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2022) 3008 final.

Załącznik: C(2022) 3008 final

Bruksela, dnia 12.5.2022 r.
C(2022) 3008 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 12.5.2022 r.

zmieniające regulacyjne standardy techniczne ustanowione w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 183/2014 w odniesieniu do doprecyzowania obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

W art. 110 ust. 4 akapit pierwszy lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 uprawniono Komisję do przyjmowania, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 i po przedłożeniu projektów standardów przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), aktów delegowanych w celu określenia kwot, które należy uwzględnić przy obliczaniu korekt z tytułu ryzyka kredytowego na potrzeby określenia niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 178 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W dniu 16 grudnia 2020 r. Komisja Europejska opublikowała komunikat pt. „Rozwiązanie problemu kredytów zagrożonych zaistniałego w następstwie pandemii COVID-19”, w którym postulowała zmianę sposobu traktowania ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, w ramach metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego, tak aby usunąć przeszkody w tworzeniu wtórnych rynków ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania.

W kontekście sprzedaży ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, stwierdzono istnienie różnicy między wagą ryzyka stosowaną w odniesieniu do tych ekspozycji przez instytucje sprzedające te ekspozycje („instytucje sprzedające”) a wagą ryzyka stosowaną w odniesieniu do tych ekspozycji przez instytucje nabywające te ekspozycje („instytucje nabywające”). Różnica ta może w nieuzasadniony sposób utrudniać instytucjom kredytowym usuwanie z bilansu ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania. Należy zatem wprowadzić zmiany w zakresie identyfikacji korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego określonej w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 183/2014 z dnia 20 grudnia 2013 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia sposobu obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia EUNB w terminie trzech miesięcy od otrzymania projektów standardów Komisja podejmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia przedłożonych projektów. Komisja może również zatwierdzić projekty standardów tylko częściowo lub ze zmianami, jeżeli wymaga tego interes Unii, z uwzględnieniem szczegółowej procedury określonej w przedmiotowych artykułach.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB przeprowadził konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych. Dokument konsultacyjny opublikowano na stronie internetowej EUNB w dniu 24 czerwca 2021 r., a konsultacje zakończono w dniu 24 września 2021 r. Wraz z projektem standardów technicznych EUNB przedstawił wyjaśnienie sposobu, w jaki wyniki tych konsultacji uwzględniono przy opracowywaniu ostatecznego projektu standardów technicznych przedłożonego Komisji.

Wraz z projektem standardów technicznych oraz zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB przekazał Komisji swoją ocenę skutków, w tym analizę kosztów i korzyści dotyczących projektu standardów technicznych przedłożonego Komisji. Analiza ta jest dostępna na stronie: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and->

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

W kontekście sprzedaży ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, projekt regulacyjnych standardów technicznych dopuszcza uwzględnienie wszelkich odpisów aktualizujących wartość ujętych w cenie transakcji na ekspozycji, które to odpisy są utrzymywane przez instytucję sprzedającą jako zrealizowana strata, w korekcie z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego uznanej do celów określenia wagi ryzyka, którą instytucja nabywająca stosuje w odniesieniu do tej ekspozycji w ramach metody standardowej na dzień sprzedaży.

Następuje to poprzez wprowadzenie kwoty uwzględnianej w kwocie korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego stosowanej do określenia odpowiedniej wagi ryzyka zgodnie z art. 127 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Kwota stosowana do określenia wagi ryzyka zgodnie z tym artykułem jest zdefiniowana w taki sposób, że nabycie ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, z dyskontem równym kwocie korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, które zostały przypisane ekspozycji przez instytucję sprzedającą, nie prowadzi do zmiany mającej zastosowanie wagi ryzyka.

W szczególności jeżeli chodzi o obliczanie dyskonta dla nabytych ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, odniesienie do terminu „kwota należna” zapewnia spójność między różnymi rodzajami ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, jak również w obrębie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (ze zmianami), gdyż uwzględnia się jedynie niespłaconą kwotę zobowiązań kredytowych. W ten sposób wyłączone są wszelkie kwoty, które nie są już należne od dłużnika, ponieważ zostały już spłacone lub anulowane (w tym przez instytucję sprzedającą). Odniesienie to zapewnia również uwzględnienie zarówno zobowiązań do płatności gotówkowych, jak i zobowiązań do dostarczenia pozycji niepieniężnych na podstawie art. 24 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, który wymaga dokonania wyceny aktywów i pozycji pozabilansowych zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości. Odniesienie do „kwoty należnej” zapewnia ponadto uwzględnienie, przy obliczaniu dyskonta, całego pozostającego do spłaty zobowiązania kredytowego, obejmującego, stosownie do przypadku, pozostające do spłaty płatności kwoty głównej, narosłych odsetek i opłat.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 12.5.2022 r.

zmieniające regulacyjne standardy techniczne ustanowione w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 183/2014 w odniesieniu do doprecyzowania obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012¹, w szczególności jego art. 110 ust. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z definicją korekty ryzyka kredytowego zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 95 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 jedynie oczekiwane straty kredytowe odzwierciedlone w korektach z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego dokonanych przez instytucję posiadającą ekspozycję, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, mogą zostać uwzględnione przy przypisywaniu wagi ryzyka do celów art. 127 ust. 1 tego rozporządzenia. Jednakże straty kredytowe uwzględnione w cenie transakcji na ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, które to straty są utrzymywane przez instytucję sprzedającą jako zrealizowana strata, nie mogą zostać uznane po sprzedaży przez instytucję nabywającą. W wyniku tego mająca zastosowanie waga ryzyka stosowana w odniesieniu do ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, może ulec zmianie w następstwie sprzedaży tej ekspozycji, nawet jeżeli cena transakcji obejmuje dyskonto w kwocie równej korektom z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego w odniesieniu do oczekiwanych strat kredytowych zaksięgowanych przez instytucję sprzedającą przed sprzedażą. Sytuacja ta stwarza przeszkodę regulacyjną dla powstawania wtórnych rynków ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, ponieważ potencjalna rozbieżność między wagami stosowanymi w odniesieniu do ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, odpowiednio przez instytucję sprzedającą i przez instytucję nabywającą może sprawić, że transakcja ta będzie mniej atrakcyjna dla instytucji nabywającej, a tym samym w nieuzasadniony sposób utrudniać instytucjom kredytowym usuwanie z bilansu ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania.
- (2) Ponadto aby uwzględnić, że pandemia COVID-19 może doprowadzić to tego, że instytucje kredytowe będą narażone na wzrost poziomów ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, pożądane jest usunięcie wszelkich przeszkód regulacyjnych dla tworzenia wtórnych rynków ekspozycji, których dotyczy

¹ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

niewykonanie zobowiązania. Należy zatem zapewnić, by korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego uznane do celów art. 127 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmowały wszelkie dyskonta w cenie transakcji na ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, których to korekt instytucja nabywająca nie uznała poprzez podwyższenie kapitału podstawowego Tier I. W szczególności, aby po nabyciu uniknąć wszelkiego niepotrzebnego podwójnego ujmowania potencjalnego spadku poziomu oczekiwanej straty przez instytucję nabywającą zarówno po stronie kapitału podstawowego Tier I tej instytucji, jak i do celów określenia wagi ryzyka zgodnie z art. 127 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku przeszacowania ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, mającego miejsce po jej nabyciu, dyskonto nie powinno już uwzględniać tej części kwoty przeszacowania ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, która została ujęta jako zwiększenie kapitału podstawowego Tier I tej instytucji.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 183/2014².
- (4) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (5) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010³,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 183/2014

W art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 183/2014 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Nie naruszając przepisów ust. 1, przy obliczaniu korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego do celów przypisania wag ryzyka, o których mowa w art. 127 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do niezabezpieczonej części ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, instytucje uwzględniają wszelkie dodatnie różnice między kwotą należną od dłużnika z tytułu tej ekspozycji oraz sumą następujących kwot:

- a) dodatkowej redukcji funduszy własnych, w przypadku gdy ekspozycja ta została całkowicie spisana;
- b) wszelkich istniejących już redukcji funduszy własnych związanych z tą ekspozycją.”.

² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 183/2014 z dnia 20 grudnia 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia sposobu obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego (Dz.U. L 57 z 27.2.2014, s. 3).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

Artykuł 2
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12.5.2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN